

[Mimi Jakobsen]

Jeg vil bede finansministeren om at bekræfte her i dag, at uanset at vi er gået ind på denne aftale og står ved den, er der også fra regeringens side reel vilje til, at der bliver tale om forhandlinger i forbindelse med bekendtgørelsen. Og er der marginalgrupper, som kommer helt galt af sted som følge af forslaget, må vi tage det op og se på det i fællesskab, og så må der eventuelt kompenseres på en anden måde.

Det var også vigtigt for os i forbindelse med disse ubehagelige ting dog at få lidt gode forslag, sukkersøde forslag, eller kald det hvad man vil, igennem. Vi var tilfreds med at få en reserve på 30 mio. kr. om året til gratis fysioterapi for handicappede. Den sag har været diskuteret længe i dette Ting. Samtlige partier i Folketinget har i øvrigt tilsluttet sig for et stykke tid siden at gå videre med det her. Vi er tilfreds med, at man nu i hvert fald for dem, der er hårdest ramt, får etableret denne ordning med gratis fysioterapi. Betalingen, som vel er oppe på 90 kr. i timen, er faktisk en belastning for nogle i forvejen hårdt ramte mennesker, så den er vi godt tilfreds med, og vi er glade for, at den kommer igennem.

Betalingen for hjemmehjælp var sur at sluge, det er der ingen tvivl om, men jeg vil nu godt sige til hr. Jes Lunde, som sagde, at vi ramte de svage med det forslag, at det, der reelt var problemet med den hjemmehjælpsbetaling, som var kommet ned på 0, var selvfølgelig, at det aldeles ikke var de svage, det gik ud over. Det var en lidt flot lempelse til folk med store indtægter, at heller ikke de skulle betale noget. Vi er foreløbig gået med til at udsætte hjemmehjælpsordningen et halvt år, og man skal ikke vente sig yderligere udsættelse fra CD. Vi må finde en ordning, der harmonerer med samspilsløsningen, som vi i hele forløbet af forhandlingerne har lagt vægt på ikke må røres. Man kan ikke lave en samspilsløsning, der skal strække sig over 4-5 år, få et stort flertal i Folketinget, for at den kan blive stabil, og så 6 måneder efter gå hen og pille ved den. Det må ikke ske. Vi regner selvfølgelig med, at den ordning, der kommer om hjemmehjælpen, tager højde for, at samspilsløsningen ikke bliver vendt op og ned, for det mener vi er helt uacceptabelt. Men den var sur at sluge.

Til sidst har vi spørgsmålet om privatiseringen. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det ikke var CD, der pressede hårdt på for at få den

igennem. Det var Fremskridtspartiet, og det står de jo også inderligt gerne ved, så i den forbindelse er alt godt. Vi ser således på privatisering, at vi tager det koldt og roligt. Vi har sagt til regeringen, at den må være klar over, at når den kommer med de enkelte forslag, så vil CD ikke på nogen måde købe forslag, der er betinget af ideologiske hensyn. Vi forventer, at man kan dokumentere, at der er en ren og skær snusfornuft i det, og så stemmer CD gerne for det, så tager vi også det afslappet, men man skal ikke regne med, at CD rider med på den ideologiske bølge, at bare det hele bliver privat, så går det godt. Vi ved godt, at der er overskudsgivende offentlige foretagender, og vi synes, man skal tænke sig meget godt om hver gang.

Vi må se, om det kan lade sig gøre. Regeringen og Fremskridtspartiet har en stærk tro på, at det kan, og troen har man jo fået for at bruge den, som det hedder. Vi må se, hvad det bliver til, men vi indtager en meget pragmatisk holdning til de forslag, der vil komme.

Så er der de tekniske ændringsforslag fra regeringen. Dem skal jeg faktisk ikke spille ord på. Det er, hvad det er, og det er, hvad det er hvert år, ændret skøn på ditten og datten, og det kan vi jo ikke rigtig gøre noget ved, og det er så også i orden.

Men så har regeringen i hvert fald to ændringsforslag, som vi ikke kan tiltræde. Der er ikke forligsstof i dem, men der er politik i dem.

Det ene drejer sig om de gebyrer, som justitsministeren foreslår på kørekort og på handler med biler, brugte biler oven i købet, og det er jo snart de eneste, befolkningen her i landet har råd til. Det synes vi ikke om, og på den baggrund har vi bedt om at få optaget det ændringsforslag, som finansministeren så sent som i morges har trukket tilbage. Vi synes faktisk, at Folketinget må have mulighed for at tage stilling til forslaget, og derfor har vi begæret afstemning om ændringsforslag nr. 515.

Undervisningsministeren foreslår gebyr på uddannelser. Det blev varmt og godt behandlet her i Tinget i går. CD sagde nej, og det gør vi også i dag – for noget konsekvens er der da i det – så det vil vi også stemme imod.

Hvad angår CD's egne ændringsforslag, skal jeg prøve at gøre det meget kort. Jeg synes, at vores forslag om ulandsvirksomheden og de 500 mio. kr. kræver en forklaring, for ingen skal tro, at Centrum-Demokraterne ønsker at ned-